

उत्तरमाह दोषइति विभेदयोगे विशेषेण भेदोययोस्तौ विभेदौ विभिन्नौ तयो र्योगे अभेदेन ऐक्ये महान् दोषः अन्यस्यान्यात्मत्वासंभवात् अतो जीवपरयोस्तात्त्विको भेदो न युक्त इत्यर्थः किं तर्हि अनादियोगेन न अदपि न अपैति न हि जलचंद्रकंपमाने मुख्यश्चंद्रः कंपते नापि घटाकाशे चलति मुख्ये आकाशे चलनं संभाव्यते तथा च श्रुतयः एक एव तु भूतात्मा भूते भूते प्रकाशते एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवत् यथा ह्ययं ज्यो र्शयंति एकधेति ईश्वररूपेण बहुधेति जीवरूपेण एक एव शुद्धः जलाशयतरंगचंद्रन्यायेन प्रकाशत इत्याद्यश्रुतेरर्थः एवं च जीवेश भेदप्रयुक्तः सर्वोपिव्यवहारः सेत्स्यति न च परांतरकल्पनावतरतीति सिद्धं कथं भूते न अनादियोगाख्येन क्षेत्रसंबंधेन अनादियोगेन अनादिना आदिशून्येनाज्ञानेन हेतुना योगः संबंधोऽस्य सोऽनादियोगस्तेन भवन्ति जन्मादिभाज इति शेषः पुंसः पुमांसः अज्ञानयोगोऽथ क्षेत्रयोग इत्यर्थः ॥ २० ॥ जीवेशयोर्भेदं निरस्य प्रपंचस्यापि परमेश्वरात् पृथक् सत्त्वं वारयति य एतद्वेति वाशब्द उपमार्थं य इति पुंस्त्वं विधेयापेक्षया एतत्परिदृश्यमानं जगत् यज्जगदिव भातिस नित्योऽविकारी भगवान्सर्वैश्वर्यसंपन्नः परमात्मै व वाशब्दो मिथ्यात्वद्योतकः तथा हि यत्र हि द्वैतमिव भवति तदितर इतरं पश्यति अहमद्यस्वमेगजमिवाद्राक्षमिति वेदे लोके च मिथ्यार्थानुवादे इव शब्दः प्रयुज्यते श्रुतिश्च इदं सर्वं यदयमात्मा ब्रह्मैवेदं विश्वं सर्वं खल्वि

सनत्सुजात उवाच दोषो महान् त्रविभेदयोगेऽन्यादियोगेन भवन्ति नित्याः ॥ तथा स्य नाधिक्यमपैति किंचिदनादियोगेन भवन्ति पुंसः ॥ २० ॥ य एतद्वा भगवान्स नित्यो विकारयोगेन करोति विश्वं ॥ तथा च तच्छक्तिरिति स्ममन्यते तथार्थयोगे च भवन्ति वेदाः ॥ २१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ये स्मिन् धर्मान्नाचरन्तीह केचित्ताधर्मान् केचिदिहाचरन्ति ॥ धर्मः पापेन प्रतिहन्यते स्विदुताहो धर्मः प्रतिहंति पापं ॥ २२ ॥

जालवन्तुकनककुंडलवज्जगद्ब्रह्मणोः परमार्थतो विकारविकारिभावोऽस्ति ब्रह्मणोऽप्यनित्यत्वापत्तेरित्यर्थः ननु नित्यं परिणामि च प्रधानं स्वतंत्रमेव जडस्य जगतो जडमेव कारणमस्तु सादृश्यात् ननु चेत्तनं वैलक्षण्यादित्याशंक्याह तथा च तच्छक्तिरिति तथा च तेनैव प्रकारेण स्वात्मनि स्वमवज्जगदवभासयंती तस्य परमात्मनः शक्तिस्तदन्यास्तीति वेदोपि मन्यते स्म तथा च श्रूयते देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगूढा मिति परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयत इति च ननु भोग्यत्वात् शक्तिः आत्मनः स्वं भोक्तृत्वादात्मा तत्त्वामी तथा च तयोर्भेद इत्याशंक्याह तथार्थेति शक्तिर्हि न शक्तिमतः पृथग्दृष्टा वक्त्रे रिव दहनप्रकाशनशक्तिः वेदा अपि बहुस्यां प्रजायेयेति सच्चत्यच्चाभवदित्यादयः चकारा ल्लोके शक्तिग्रहोपितादृशार्थयोगे शक्तिशक्तिमतोर्भेदेन संबंधे प्रमाणं भवतीत्यर्थः ॥ २१ ॥ एवं जीवेशयोर्भेदात् जगतो मिथ्यात्वात् जगज्जन्मादिनिमित्तभूतायाः प्रकृतेः ब्रह्मानन्यत्वाच्च ब्रह्मा द्वैतं सिद्धं तेन मृत्युर्नास्तीति पक्षः सुस्थिरः येषां च मते कर्मणा मृत्युना शस्तेषामपि कर्ममुक्तिप्रणाड्या कर्मणां मोक्षहेतुत्वं च स्थितं ये केचित्तु अस्मिन् मोक्षे निमित्ते धर्मान् अग्निहोत्रादीनि कर्माणि नाचरन्ति किंतु मोक्षार्थं संन्यासमेव कुर्वन्ति ये केचित् कर्ममुत्तयर्थं कर्माण्येव उपासनासहितानि कुर्वन्ति येषां तु तादृशो महान् धर्मो नास्ति किंतु अल्प एवाग्निहोत्रादिर्नित्यानुष्ठानात्मकोऽस्ति तेषामपि स धर्मः पापेन रागादिदोषेण हन्यते उत धर्म एव पापं हंतीति प्रश्नार्थः ॥ २२ ॥